

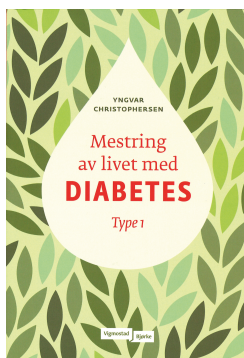

Mye å lære om diabetes

ANMELDELSER

KÅRE BIRKELAND

Professor, Det medisinske fakultet
Universitetet i Oslo

Yngvar Christophersen

Mestring av livet med diabetes

Type 1. 311 s, tab, ill. Bergen: Vigmostad & Bjørke, 2018. Pris NOK 379

ISBN 978-82-419-1443-0

I *Mestring av livet med diabetes* deler forfatteren sine erfaringer med å leve med type 1-diabetes i 50 år. Han poengterer at boken er skrevet «for å spre kunnskap om diabetes og for å skape optimisme i hverdagen». Ønsket er å «motivere folk med sykdommen til å bevege seg på en kronglete sti fra behandling til mestring, fra passivt mottagende pasient til aktivt handlende menneske, fra forsakelse til utfoldelse». Jeg synes han lykkes i svært stor grad.

I tillegg til 17 kapitler er det noen innledende avsnitt og et avsluttende forslag til «handlingsplan for diabetes type 1 i Norge» i 46 punkter. Det er et stikkordsregister og referanselister for hvert kapittel. Kapitlene domineres av kunnskapsformidling med overskrifter som Insulinbehandling, Blodsuktermåling, Føling, Matglede mfl. Men de beste avsnittene er kanskje der forfatterens egne erfaringer, synspunkter og følelser deles, med overskrifter som Aldri fred å få, Livets lodd, Mestring av livet med diabetes og Mulighetens lidenskap. Det er også et kapittel kalt Helsevesenet, med kloke innspill til bedre samhandling mellom brukere med kroniske helseutfordringer og de ulike delene av helsevesenet. To (av mange) viktige poenger han trekker frem, er mangelen på tid hos mange leger: «Tiden sårer alle leger», og kronikeren som en «storpasient»: «Det lyder viktig, litt som storkunde, en pasient som møtes med respekt og får fremføre sine behov».

Det medisinske innholdet er kvalitetssikret av professor emeritus Kristian F. Hanssen, og

selv om jeg har lest med kritisk blikk, er det lite feil og unøyaktigheter som skjemmer. Det er imponerende når forfatteren i uttalt grad blander egne erfaringer og forskningsbasert kunnskap. Et lite minus for meg er måten han bruker siteringer og har satt opp «referanselisten» på. Under overskriften «Noter» bakerst i boken har hvert kapittel fra 7-37 «referanser» som brukes for å belegge utsagn i teksten. Bare unntaksvis viser disse til vitenskapelig litteratur, oftere til populærvitenskap og mange ganger bare til et etternavn som gir liten mening for leseren. Forlaget burde strammet opp listen. Jeg savner også mer bruk av bilder og diagrammer som ville gjort lesingen enda morsommere og lettere.

Denne boken bør tilbys alle som har type 1-diabetes. Jeg anbefaler den sterkt til alle typer helsepersonell som deltar i behandlingen av personer med denne sykdommen. De fleste leger vil ha mye å lære – både av faktisk kunnskap, men ikke minst om hvordan vi kan hjelpe pasienter til å mestre denne inngripende og ganske kompliserte sykdommen.

Publisert: 13. november 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.18.0619

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no